

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 19C/40/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113205455
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2014:1113205455.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I vo veci navrhovateľa: P. Š., Z.. XX.XX.XXXX, B. K. XX, XXX XX I., zastúpený advokátom JUDr. Jánom Garajom, Floriánova č. 2, 080 01 Prešov a odporcu: Slovenská republika - Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava o náhradu škody vo výške 24.000,- eur s prísl. takto

rozhodol:

1. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 11.865,- eur zastavuje.
2. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.
3. Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajší súd dňa 21.02.2013 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu k úhrade čiastky 24.000,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 24.000,- eur od 28.06.2008 do zaplatenia a k náhrade trov konania titulom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 a nasl. OZ.

Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 12.04.2008 došlo k zaisteniu motorového vozidla VW Passat Variant 1.9 TDI s pôvodným EČV (CZ) XAXXXXX, VIN N. Okresným riaditeľstvom PZ Dolný Kubín, o čom bolo vydané Potvrdenie ORP-247/KP-KP-2008 zo dňa 12.04.2008. Kriminalistický ústav zistil, že predmetné vozidlo bolo dňa 15.01.2006 v Bratislave odcudzené poškodenej osobe O. Š., z metalografickej expertízy sa zistilo, že na vozidle došlo následne k zásahom do 12-17 znaku VIN čísla, o ktorom skutku sa vykonávalo šetrenie ORPZ Bratislava I pod sp. zn. ORP-112/2-OSV-BI-06. Následne dňa 9.7.2009 bolo OR PZ Bratislava - Staré Mesto vydané uznesenie sú. Zn. ORP-112/2-OSV-BI-06 o uložení predmetného vozidla do súdnej úschovy Okresného súdu Bratislava I a dotknuté osoby boli vyzvané na podanie žaloby o určenie vlastníctva k predmetnému vozidlu. Navrhovateľ následne podal na Okresný súd Dolný Kubín dňa 20.08.2009 žalobu na určenie vlastníctva k osobnému vozidlu zn. VW Passat Variant 1.9 TDI EČV Z. XXXT.. Uvedené konanie bol na Okresnom súde v Dolnom Kubíne vedené pod sp. zn. 10C 80/2010. Okresný súd v predmetnej veci vydal dňa 11.04.2012 rozsudok, ktorým určil, že navrhovateľ je výlučným vlastníkom predmetného vozidla. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.05.2012. Odporca predmetné vozidlo teda zadržoval bez akéhokoľvek právneho titulu a bez toho, aby navrhovateľovi bola platená náhrada, v dôsledku toho došlo k na úkor navrhovateľa k získaniu bezdôvodného obohatenia, ktoré spočíva v získaní majetkovej hodnoty subjektom, ktorý predmetné motorové vozidlo zadržoval bez poskytnutia náhrady. Navrhovateľ ako vlastníak nemohol počas súdnej úschovy motorového vozidla užívať, t.j. disponovať s ním v zmysle § 123 OZ, preto má podľa § 126 ods. 1 OZ právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje. Je nesporné, že predmet vlastníckeho práva navrhovateľa - osobné motorové vozidlo bolo zaistené a následne uložené

do súdnej úschovy, navrhovateľ ako vlastník vozidla sa nemohol k predmetu vlastníctva správať ako vlastník veci, že nemohol veci riadne užívať a brať z nej úžitky. Predpokladom zodpovednosti za získané bezdôvodné obohatenie nie je protiprávne konanie obohateného ani jeho zavinenie, ale objektívne vzniknutý stav obohatenia, ku ktorému došlo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva. Odporca je povinný bez akéhokoľvek ďalšieho preukazovania a skúmania zavinenia vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 24.000,- eur.

Odporca sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 09.04.2013. Vo vyjadrení uviedol, že Uznesením OR PZ v Bratislave, Staré Mesto - západ bolo pod ČVS ORP-112/SMz-OSV-B1-2006 zo dňa 15.01.2006 s poukazom na § 154 TP začaté trestné stíhanie vo veci trestného činu krádeže motorového vozidla podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) zákona č. 300/2005 Z.z. TZ. Motorové vozidlo bol dňa 12.04.2008 zaistené ORPZ v Dolnom Kubíne synovi žalobcu. Vykonanou expertízou bolo zistené, že došlo k zásahom do 12-17 znaku VIN čísla motorového vozidla. Uznesením OR PZ v Bratislave Staré Mesto - západ bolo pod ČVS: ORP-112/2-OSV-B1-06 zo dňa 09.07.2009 motorové vozidlo uložené do úschovy Okresného súdu Bratislava I. proti uvedenému znesenie podal žalobca sťažnosť, ktorú Okresná prokuratúra Bratislava I uznesením zo dňa 14.08.2009 zamietla podľa § 193 ods. 1 písm. c) TP, pretože postup vyšetrovateľa považuje za správny a zákonný. Dňa 29.06.2010 bolo na Okresnú riaditeľstva PZ v Bratislave I doručené oznámenie od právneho zástupcu žalobcu, že podal návrh na určenie vlastníctva k motorovému vozidlu. Dňa 26.06.2012 bola na OR PZ v Bratislave I doručená výzva od právneho zástupcu žalobcu spolu s rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín o vydanie motorového vozidla. ORPZ si následne dňa 27.06.2012 vyžiadalo z okresného súdu predmetný rozsudok aj s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti. Uznesením zo dňa 29.06.2012 bolo rozhodnuté o vrátení motorového vozidla podľa § 97 ods. 1 TP navrhovateľovi. Ten si ho dňa 31.07.2012 fyzicky prevzal prostredníctvom splnomocnenej osoby. Príslušníci OR PZ vykonávali úkony trestného konania pod dozorom Okresnej prokuratúry Bratislava I, v danej veci neboli zistené prietahy v konaní, ktoré by proces vrátenia vozidla predlžovali. Po oznámení rozhodnutia Okresného súdu Dolný Kubín a po jeho verifikácii bolo ihneď rozhodnuté o vrátení motorového vozidla žalobcovi. Žalobca tak podľa odporcu nepreukázal právny nárok žaloby. Odporca ďalej namietal aj samotnú výšku bezdôvodného obohatenia, pretože navrhovateľ žiadnym spôsobom nezdôvodnil a ani nepreukázal ako dospel k výške údajného bezdôvodného obohatenia. Odporca z opatrnosti vzniesol s odkazom na § 100 OZ námietku premičania najmä z dôvodu žalovaných úrokov z omeškania odo dňa 28.06.2008, pričom žalobca podal žalobu na súde až dňa 21.02.2013. Z dôvodu neunesenia dôkazného bremena, t. j. nepreukázania právneho nároku na žalovanú sumu odporca žiadal žalobu zamietnuť. Súd vo veci nariadil súdne pojednávanie. Riadne predvolaný odporca sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil, pojednávanie odročiť nežiadal. Súd preto v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 122 ods. 1 O.s.p. súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania.

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom spisového materiálu, výsluchom navrhovateľa, prednesom právneho zástupcu navrhovateľa, oboznámením s obsahom pripojeného spisového materiálu ORPZ Bratislava I, Staré Mesto- Západ ČVS: ORP-112/2-OSV-BI-06 a spisového materiálu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 10C 80/2010 zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Dňa 15.01.2006 bolo podané oznámenie na ORPZ Bratislava I, že neznámy páchatel' odcudzil v B. na V. R. Č.. XX osobné motorové vozidlo zn. VW Variant, 1,9 TDI, EČV (CZ) XAXXXXX, VIN N. v hodnote 801.000,- Kč. Dňa 12.04.2008 počas výkonu policajnej previerky vykonanej pracovníkmi KR PZ v Žiline bolo predmetné vozidlo z dôvodu podozrenia, že súvisí so spáchaním trestného činu podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. predbežne zaistené a dňa 14.04.2008 odovzdaná do úschovy Opravovníam MV SR. Dňa 23.04.2008 vydalo KR PZ v Žiline žiadosť o vyjadrenie k metalografickému skúmaniu predmetného osobného mot. vozidla, na základe ktorého KaEÚ Slovenská Ľubča zistil cudzie zásahy do 12. až 17. znaku výrobného čísla karosérie predmetného vozidla, na základe čoho bolo dňa 20.10.2008

vydané uznesenie o pokračovaní v trestnom konaní. Vozidlo bolo pôvodne vrátené Českej poisťovne, a.s. ČR a to uznesením o vrátení veci. Na základe sťažnosti P. Š., ktorou nastali pochybnosti v uplatnení vlastníckeho práva na predmetnú vec medzi dvoma subjektmi bolo predmetné uznesenie zrušené. Dňa 09.07.2009 bolo motorové vozidlo s pôvodným EČV (CZ) XAXXXXX a pôvodným VIN: WV. a súčasným EČV Z.-XXXT. a súčasným VIN: WV. podľa § 97 ods. 1 TP uznesením uložené do úschovy Okresného súdu Bratislava I. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.08.2009. Označené uznesenie bolo vydané na základe spochybnenia vlastníckeho práva, resp. pochybnosti o majiteľovi predmetného vozidla, pričom obe osoby, ktoré sa na danú vec robili nárok titulom vlastníckeho práva boli uznesením upozornené, aby si ho uplatnili v občiansko-právnom konaní. Voči uzneseniu podal navrhovateľ sťažnosť, ktorú Okresná prokuratúra podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietla. Vyššie uvedené vyplýva z pripojeného vyšetrovacieho spisu OR PZ Bratislava I ČVS: ORP-112/2-OSV-BI-06.

Navrhovateľ podal dňa 29.09.2010 na Okresný súd v Dolnom Kubíne žalobný návrh na určenie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu zn. Volkswagen Passat Variant, 1,9 TDI, šedej metalízy s pôvodným EČV XAXXXXX a VIN N., súčasným EČV Z.-XXXT. a VIN N. sp. zn. 10C 80/2010. Za odporcu označil Českú poisťovnu, a.s. Následne okruh odporcov rozšíril o spoločnosť ŠkoFIN s.r.o., ČR. Z obsahu súdneho spisu OS Dolný Kubín vyplýva, že navrhovateľ kúpil predmetné motorové vozidlo od J. O. na základe písomnej kúpnej zmluvy zo dňa 19.10.2006, kúpna cena bola dojednaná na 420.000,- Sk. (čl.13 pripojeného spisu). Okresný súd v Dolnom Kubíne právne ustálil, že kúpna zmluva bola uzatvorená podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka. /Konajúci súd má však za to, že predmetná kúpna zmluva sa musí spravovať príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, nie ustanoveniami Obchodného zákonníka („ObZ“), nakoľko v nej chýba prehlásenie, resp. dohoda, ktorú predpokladá § 262 ods. 1 a 2 ObZ./ Okresný súd v Dolnom Kubíne vo veci samej rozsudkom zo dňa 11.04.2012 určil, že navrhovateľ je výlučným vlastníkom predmetného motorového vozidla. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.05.2012 a vykonateľnosť dňa 02.06.2012.

Písomným podaním doručeným na ORPZ Bratislava I dňa 26.06.2012 požiadal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu o vydanie predmetného vozidla s poukazom na rozsudok Okresného súdu v Dolnom Kubíne č. 10C 80/2012. Písomným podaním zo dňa 27.06.2012 žiadalo OR PZ Bratislava I Okresný súd v Dolnom Kubíne o zaslane predmetného rozsudku s vyznačenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti. ORPZ BA I vydalo dňa 29.06.2012 uznesenie o vrátení motorového vozidla zn. VW Passat Variant, 1,9 TDi, EČV Z.-XXX T. navrhovateľovi. Dňa 31.07.2010 došlo k fyzickému vráteniu motorového vozidla splnomocnenému zástupcovi navrhovateľa.

Počas súdneho konania na pojednávaní konanom dňa 17.10.2014 právny zástupca navrhovateľa odôvodnil pasívnu vecnú legitimáciu odporcu aj kompetenčným zákonom, ktorý určuje právomoc ústredných orgánov, poukázal na čl. 20 ods. 4 Ústavy SR. Výšku bezdôvodného obohatenia určili len približne, žiadal súd, aby ustanovil do konania súdneho znalca za účelom ustálenia výšky bezdôvodného obohatenia. Navrhovateľ upresnil, že pri vyčíslení bezdôvodného obohatenia vychádzal z ceny za prenájom takéhoto vozidla v požičovni, pričom túto cenu vynásobil časovým obdobím cca. 4,5 roka, počas ktorej mu bolo v trestnom konaní vozidlo zadržované. Následne navrhovateľ požiadal o pripustenie zmeny právnej kvalifikácie žaloby, tak že žalovanú sumu, ktorú upravil na sumu 12.135,- eur žiadal od odporcu titulom náhrady škody, a to s poukazom na predložený listinný dôkaz - znalecký posudok č. 022/2012. Súd uznesením vyhláseným na pojednávaní zmenu žalobného návrhu a jeho právnej kvalifikácie pripustil. Odporca s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil. Súd preto v prvom výroku rozsudku konanie v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p. v časti o zaplatenie sumy 11.865,- eur zastavil.

Znalecký posudok č. 022/2012 súdneho znalca Ing. Štefana Horvátha určil všeobecnú hodnotu vozidla Volkswagen Passat Variant 1.9 TDI, EČ Z.-XXX T. ku dňu 31.07.2012 (vydanie vozidla) vr. DPH po devastácii agregátov na sumu 1.432,- eur. Všeobecnú hodnotu ku dňu 12.04.2008 (zaistenie vozidla) stanovil na čiastku 13.567,- eur vr. DPH.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Prípadnú pasívnu vecnú legitimáciu odporcu označeného ako Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra SR je možné posudzovať len podľa zákona č. 514/2003 Z.z., keďže u neho, v

súvislosti s vedením vyššie špecifikovaného trestného konania, úkonmi a procesnými rozhodnutiami v ňom vydanými podľa Trestného poriadku, bezdôvodné obohatenie podľa § 451 a nasl. OZ neprichádza do úvahy.

Ustanovenie § 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu podania žaloby) upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci. Pre účely tohto zákona sa v zmysle § 2 cit. zákona pod výkonom verejnej moci rozumie rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických a právnických osôb. Za orgán verejnej moci sa považuje štátny orgán a orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa § 3 (Rozsah zodpovednosti) ods. (1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

(2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 (Orgán konajúci v mene štátu) ods. (1) písm. b) vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods.1, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra SR, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán policajného zboru.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa §4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

V citovanom zákone o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci č. 514/2003 Z.z. je definovaná objektívna zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci za súčasného splnenia troch podmienok, a to

- 1/ existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch
  - 2/ nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci
  - 3/ príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím, príp. nesprávnym úradným postupom.
- Na podanie žaloby v zmysle citovaného zákona je zásadne aktívne vecne legitimovaný poškodený, t. j. subjekt, ktorému bola nesprávnym úradným postupom štátu alebo nezákonným rozhodnutím spôsobená škoda.

Podľa § 21 zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore (Oprávnenie zaistiť vec) Policajt je oprávnený zaistiť na vykonanie potrebných úkonov vec, ak má podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku alebo ak ide o vec, po ktorej pátra polícia iného štátu. Policajt neodkladne vydá osobe, ktorej bola vec zaistená, potvrdenie o zaistení veci s presným opisom veci, ktorý umožní zaistenú vec identifikovať. Zaistenie veci môže trvať najviac 90 dní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ods. (9) zákona č. 171/1993 Z.z. Ak vzniknú pochybnosti o tom, či zaistená vec patrí osobe, ktorej bola zaistená, alebo ak si na zaistenú vec uplatní právo iná osoba, útvár Policajného zboru uloží zaistenú vec do úschovy a písomne to oznámi týmto osobám, pričom im v písomnom oznámení odporučí, aby si v lehote do 60 dní odo dňa doručenia písomného oznámenia uplatnili vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde. Osoba, ktorá si uplatnila právo na zaistenú vec na súde, je povinná v lehote podľa predchádzajúcej vety oznámiť útvaru Policajného zboru, ktorý zaistenú vec uložil do úschovy, na ktorom súde si toto právo uplatnila. Po rozhodnutí súdu o vrátení zaistej veci oprávnenej osobe je táto povinná uhradiť útvaru Policajného zboru nevyhnutné náklady, ktoré vznikli v súvislosti s jej zaistením a úschovou, 10a) ak súd nerozhodne inak.

Podľa § 97 ods. (1) TP Ak vec, ktorá bola podľa § 89 vydaná, podľa § 91 odňatá alebo podľa § 92 prevzatá, na ďalšie konanie nie je potrebná a ak neprichádza do úvahy jej prepadnutie alebo zhabanie, vec sa vráti tomu, kto ju vydal, komu bola odňatá alebo u koho bola zaistená podľa osobitného zákona. Ak si na ňu uplatňuje právo iná osoba, vydá sa vlastníčkovi veci alebo jej oprávnenému držiteľovi, ktorého právo na vec je nepochybné. Pri pochybnostiach sa vec ponechá v úschove podľa § 94 a osoba, ktorá si na vec robí nárok, sa upozorní, aby ho uplatnila v občianskom súdnom konaní. Ak osoba, ktorá je vlastníkom veci alebo jej oprávneným držiteľom, napriek výzve ju neprevezme, alebo osoba, ktorá si na vec robí nárok, si tento neuplatní v občianskom súdnom konaní v primeranej lehote, vec sa predá a suma za ňu utŕžená sa uloží do úschovy súdu. Na možnosť takého postupu sa musí osoba upozorniť. Vec predá orgán podľa odseku 4 alebo na základe jeho opatrenia iný štátny orgán alebo právnická osoba podľa § 94 ods. 2, pričom pri predaji sú povinní postupovať s náležitou starostlivosťou tak, aby vec predali za cenu, za ktorú sa rovnaká alebo porovnateľná vec v čase a v mieste úschovy obvykle predáva; orgán podľa odseku 4 môže rozhodnúť opatrením o predaji veci iným štátnym orgánom alebo právnickou osobou podľa § 94 ods. 2 len na základe ich predchádzajúceho súhlasu.

Nesprávny úradný postup je porušenie pravidiel predpísaných právnymi predpismi pri činnosti štátneho orgánu a to aj pri takých úkonoch, ktoré sú realizované v rámci jeho rozhodovacej činnosti, avšak sa bezprostredne neodrazia v obsahu vydaného rozhodnutia. Za nesprávny úradný postup je potrebné považovať aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia, prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu, či iné spočívajúce v spôsobe vedenia konania.

Po vykonanom dokazovaní však súd dospel k záveru, že navrhovateľ v konaní nepreukázal pasívnu vecnú legitímáciu odporcu, pričom tento v konaní ani nesprávny úradný postup odporcu nevedel špecifikovať. Z vykonaného dokazovania súd právne ustálil, že orgány činné v trestnom konaní v súvislosti s uložením vozidla do súdnej úschovy postupovali v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Zákona o policajnom zbore a platným Trestným poriadkom (§ 97 ods. 1 TP). Vzhľadom na skutočnosť, že počas trestného konania došlo k situácii, že vlastnícke právo k motorovému vozidlu, ktoré pochádzalo z trestnej činnosti svedčilo súčasne dvom subjektom, orgány činné v trestnom konaní správne odkázali navrhovateľa na civilnoprávne konanie, naopak nesprávne úradne by postupovali v tom prípade, ak by v trestnom konaní vydali vec nevlastníkovi bez existencie právoplatného rozsudku. Okresný súd v Dolnom Kubíne tým, že určil vlastnícke právo navrhovateľa potvrdil existenciu naliehavého právneho záujmu na takomto určení podľa § 80c O.s.p., inak by musel žalobu zamietnuť. Orgány činné v trestnom konaní bezodkladne po tom, ako im bolo Okresným súdom v Dolnom Kubíne právoplatne potvrdené, že navrhovateľ je vlastníkom motorového vozidla Volkswagen Passat vydali Uznesenie podľa ustanovenia § 97 ods. 1 TP a zaistené vozidlo vrátili.

Pre absenciu nesprávneho úradného postupu sa súd už výškou uplatnenej škody nezaoberal. Súd však v súvislosti s výškou uplatnenej škody poukazuje na nedostatočné plnenie zákonnej preventívnej povinnosti upravenej v § 415 OZ navrhovateľom, ktorý napriek tomu, že mu vozidlo bolo zaistené dňa 12.04.2008 žalobu na určenie vlastníckeho práva na Okresný súd Dolný Kubín podal až dňa 29.09.2010, svojou nečinnosťou teda sám prispel k celkovej dĺžke obdobia, počas ktorého bolo motorové vozidlo orgánmi činnými v trestnom konaní zaistené.

Vzhľadom na absenciu nesprávneho úradného postupu odporcu súdu neostávalo nič iné, ako žalobu vo zvyšnej časti pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie zamietnuť.

Pre úplnosť súd dodáva, že navrhovateľ nevyužil právnu možnosť domáhať sa prípadného nároku na náhradu škody od pôvodného vlastníka motorového vozidla (predávajúceho), nakoľko ten zodpovedá

za prípadné právne vady predanej veci (§433 a nasl. ObZ). Ide o uplatnenie všeobecného záveru, že prípadný nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom môže byť voči štátu úspešne uplatnený iba vtedy, ak nemôže poškodený dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky voči dlžníkovi, ktorý mu je povinný plniť.

Súd o trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Plne procesne úspešný odporca si však trovy konania neuplatnil, z obsahu spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy v súvislosti s týmto konaním vznikli, preto mu ich súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Bratislave, trojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. v znení nesk. predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.